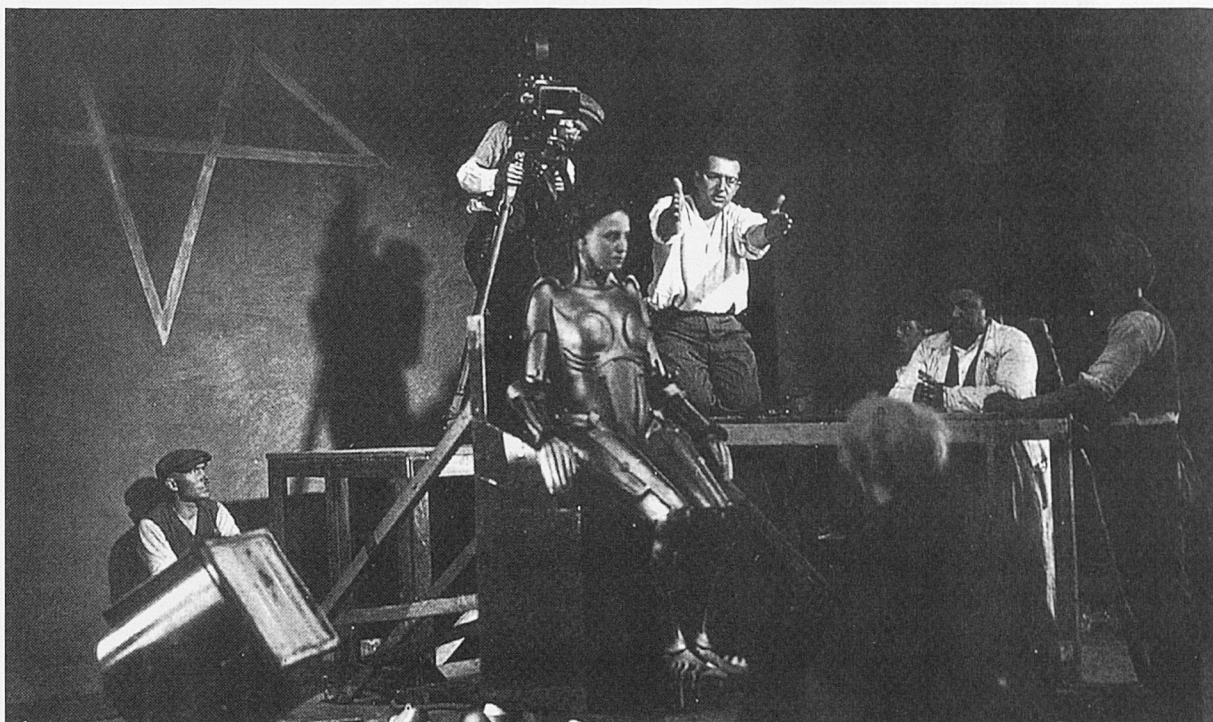

METRÓPOLIS

A començament de segle passat, de cada cinc persones que treballaven, quatre feien coses amb les mans i una feia coses amb paraules, amb imatges, amb signes. Ara, una fa coses amb les mans i quatre fan coses amb paraules o idees. I el 2005, de cada deu persones que treballaran, nou faran coses amb paraules i amb idees, manipularan símbols, i una farà coses amb les mans

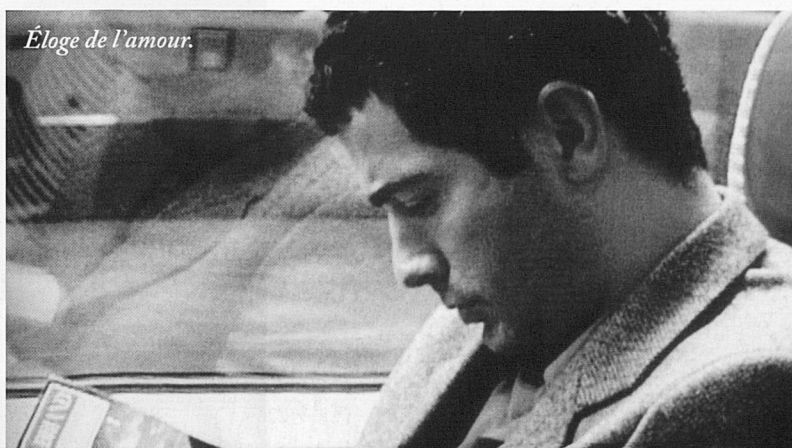
Sebastià Serrano

Aquesta setmana passada, a les pàgines d'un diari local, l'historiador **Gabriel Llompart** titulava un interessant article de la manera següent: *Otto, sense Fritz*, a "SA NOSTRA", tot destacant l'obra de **Rudolf Otto** sobre l'experiència religiosa i fent referència al curs d'Història de les Religions que té programat el Centre de Cultura.

Hem volgut recordar aquesta curiosa cita, perquè ben bé nosaltres haguéssim pogut titular el present escrit de manera inversa, com a *Fritz, sense Otto*, a "SA NOSTRA". Perquè el cicle de **Fritz Lang** —fins i tot hi ha també una certa religiositat d'adepte cinematogràfic— omple la pantalla del Centre de Cultura durant el mes de novembre, acompanyat d'un altre igualment interessant i que es ve reproduint cada any, de les millors pel·lícules de l'últim curs a criteri de Temps Moderns,

és a dir que també va a missa.

La projecció obligada i esperada, com a última pel·lícula del primer dels cicles, de *Metropolis*, anirà acompanyada de *Les glaneurs et la glaneuse* (2000), *Lundi matin* (2002), *Éloge de l'amour* (2001, sempre **Godard**) i *Cravan vs Cravan* (2002). Seleccionar significa decidir i refusar, per tant. Davant això, només la comprensió i un punt d'indulgència —novament la religió— ens podran salvar. Ens protegim per endavant perquè també aquest any que és dins al seu darrer tram haurà presentat pel·lícules de procedència diversa que faran difícil la selecció del proper exercici. **Bollaín**, **Bertolucci** i **Medem** són d'una actualitat rabiosa amb les seves darreres produccions.

Éloge de l'amour.